

पूर्णश्च धर्मसमयस्तयोस्तत्र वने सुखं । क्रीडतोः सह गोपालैर्यमुनाञ्चावगाहतोः ।
 ततः प्रावृडनुप्राप्ता मनसः कामदीपनी । प्रववर्षुर्म्महामेघाः शक्रचापाङ्कितोदराः ।
 बभूवादर्शनः सूर्यो भूमिश्चादर्शयत्तृणं । महता मेघवातेन नवतोयानुकर्षिणा ।
 संमार्जिततला भूमिर्यौवनस्येव लक्ष्यते । नववर्षावसिक्तानि शक्रगोपाकुलानि च ।
 नष्टदावाग्निमर्गाणि वनानि प्रचकाशिरे । नृत्यव्यापारकालश्च मयूराणां कलापिनां ।
 मदरक्ताः प्रवृत्ताश्च केकाः पटुरवास्तथा । नवप्रावृषि कान्तानां षट्पदाहारदायिनां ।
 यौवनस्यं कदम्बानां नवाभैर्भ्राजते वपुः । हासितं कुटजैः पुष्पैः कदम्बैर्व्यासितं वनं ।
 चासितं जलदैरुष्णं तोषिता च वसुन्धरा । सन्तप्ता भास्करकरैरभितप्ता दवाग्निना ।
 जलैर्व्वलाहकोत्सृष्टैरुच्छसन्तोव पर्व्वताः । महावातसमुद्भूतं महामेघगणार्पितं ।
 मही महाराजपुरैस्तुल्यमापद्यते नभः । क्वचित् कन्दलहासाढ्यं शिलीभ्राभरणं क्वचित् ।
 संप्रदीप्तमिवाभाति फुल्लनीपद्रुमं वनं । ऐन्द्रेण पयसा सिक्तं मारुतेन नवीकृतं ।
 पार्थिवं गन्धमाघ्राय लोकः क्षुभितमानसः । दृप्तसारङ्गनादेन दर्दुरव्याहतेन च ।
 नवैश्च शिखिविकुष्टैरवकीर्णा वसुन्धरा । भ्रमन्तूर्णमहावर्त्ता वर्षप्राप्तमहारथाः ।
 हरन्त्यस्तीरजान् वृक्षान् विस्तारं यान्ति निम्नगाः । सन्ततासारनिर्यन्ताः क्षिन्नपत्रोत्तरच्छदाः ।
 न त्यजन्ति नगायाणि शान्ता इव पतत्रिणः । तोयगम्भीरलम्बेषु प्रस्रवत्सु नदत्सु च ।
 उदरेषु नवाभ्राणां मज्जतीव दिवाकरः । महीरुहैरुत्पतितैः सलिलोत्पीडसङ्कुला ।
 अन्वेय्यमार्गा वसुधा भाति शादलमालिनी । वज्रेणैवावरुणानां नगानां नगशालिनां ।
 स्तोतोभिः परिकृतानि पतन्ति शिखराण्यधः । पतता मेघवर्षेण यथा निम्नानुसारिणां ।
 पर्व्वतोद्गीर्णमुक्तेन पूर्य्यन्ते वनराजयः । हस्तोच्छ्रितमुखा वन्या मेघनादानुसारिणः ।
 भान्त्यतिवृष्ट्या मातङ्गा गाङ्गता इव तोयदाः । प्रावृट्प्रवृत्तिं संदृश्य दृष्ट्वा चाम्बुधरान् घनान् ।
 रौहिणेयो मिथः काले कृष्णं वचनमब्रवीत् । पश्य कृष्ण घनान् कृष्णान् बलाकाङ्गदभूषणान् ।
 गगने तव गात्राणां वर्णचौरानिवोत्थितान् । तव निद्राकरः कालस्तव गात्रोपमं नभः ।
 त्वमिवाज्ञातवसति चन्द्रे वसति वार्षिकीं । एतन्नीलाम्बुदश्यामं नीलोत्पलदलप्रभं ।
 संप्राप्ते दुर्द्दिने काले दुर्द्दिनमिवाति वै नभः । पश्य कृष्ण जलोदयैः कृष्णैरुद्भयितैर्धनैः ।
 गोवर्द्धनो यथा रम्यो भाति गोवर्द्धनो गिरिः । पतितेनाभसा ह्येते समन्तान्मददर्पिताः ।
 भ्राजन्ते कृष्णसारङ्गाः काननेषु मदान्विताः । एतान्यम्बुप्रहृष्टानि हरितानि मृदूनि च ।
 तृणानि शतपत्राक्षपत्रैर्गूहन्ति मेदिनीं । चरञ्जलानां शैलानां वनानाञ्च घनागमे ।
 सशस्यानाञ्च सीमानां न लक्ष्मीर्यतिरिच्यते । शीघ्रवातसमुद्भूताः प्रोषितौत्सुक्यकारिणः ।
 दामोदरोद्दामरवाः प्रागल्भ्यं यान्ति तोयदाः । हरे हर्यश्चचापेन विवर्णेन त्रिविक्रमे ।
 विवाणज्येन रचितं तवेदं मध्यमं पदं । नभस्ये च नभश्चतुर्न भात्येव चरन्नभः ।